

MESTRE DE CAPÇALERA

Escrits essencials d'educació

A càrrec de Toni Giménez i Fajardo

“¡QUE LISTO QUE ES MI NIÑO!” Què és realment ser intel·ligent?

Intel·ligències múltiples o diversitat de capacitats i talents? El concepte d'intel·ligència és molt complex. No hi ha un acord comú ni una definició per a tothom igual. Significa coses diferents si es contempla des de la biologia o si es fa des de l'educació. Fins i tot hi ha qui defensa que hi ha ètnies més intel·ligents que altres. Això crea polèmica. La intel·ligència no és quelcom fix, sinó mal·leable. Hi ha qui no és gaire “intel·ligent” però s'esforça i obté els mateixos resultats que aquell que se'n diu. Per tant, la intel·ligència (talment com la memòria) és limitada i molt personal.

La intel·ligència és la capacitat per entendre. La majoria d'animals en tenen. El que ens diferencia els humans és la capacitat de comprendre (que és més que entendre), o sigui de llegir entre línies (*intel·ligere*). Totes les persones som intel·ligents, encara que n'hi ha que neixen més llestos, desperts i espavilats. La intel·ligència es desperta en nosaltres quan es desperta la consciència.¹

No hi ha res més beneït que un test d'intel·ligència, perquè encara que aconseguís mesurar la quantitat, ignora l'especificitat. No oblidem que les ratetes són més intel·ligents que nosaltres, però només per sortir del laberint.²

Pel que fa a les persones d'alts capacitats (abans en dèiem superdotades), l'Organització Mundial de la Salut (OMS) diu que són les que superen el coeficient 130 en un test homologat d'intel·ligència (Mozart, 153; Einstein, 160; Stephen Hawking, 174). No vol dir garantia d'èxit ni de felicitat. S'ha de detectar amb temps perquè, sinó, pot ser un problema seriós. Acostumen a parlar abans d'hora, són persones mogudes, encuriosides per tot, amb gran capacitat per resoldre problemes, amb molta facilitat per aprendre ràpid. Tenen una gran lucidesa, les “cacen al vol”, ho capten tot més ràpidament. Persones especials que també necessiten un tractament especial.

Howard Garner, l'eminent psicòleg nord-americà, professor de la Universitat de Harvard, que a principis dels anys 80 del segle XX va establir la seva teoria de la multiplicat d'intel·ligències: tenim diverses intel·ligències i cada persona les desenvolupa de manera personal. La combinació de les diverses intel·ligències és individual i idiosincràtica.³ Menyspreem les nostres intel·ligències quan tan sols utilitzem les de caire cognitiu. Som intel·ligents perquè podem experimentar, no només memoritzar. De bell antuvi en va establir set, després en va afegir una altra i amb el pas dels anys se n'han anat afegint més:

Logicomatemàtica: lògica; per resoldre problemes abstractes.

Pròpia de científics, matemàtics, físics, químics...

Lingüística: domini del llenguatge; construir un discurs coherent.

Pròpia d'escriptors, poetes, periodistes, professors...

Espacial: domini de l'espai i del temps.

Pròpia de mariners, cirurgians, escultors, enginyers, arquitectes, decoradors...

Musical: capacitat per compondre, per expressar-se amb música.

Pròpia de músics, ballarins, compositors, cantants, melòmans...

Cineticocorporal (cinestèsica corporal): domini del cos; coordinació motriu.
Pròpia d'esportistes, ballarins, artesans...
Intrapersonal: el jo i la identitat, entendre'ns a nosaltres mateixos; valors.
Interpersonal: entendre l'altre, empatia.
Pròpia de terapeutes, professors, polítics, venedors...
Naturalista: entendre la natura.
Pròpia de zoòlegs, biòlegs, ecologistes...
Altres: intuïtiva, espiritual...

Maig 2022.

---

¹ Samuel Aun Weor, *Educación fundamental*, Barcelona: Ediciones de Carf, 1979: 11.

² Pablo Rudomin: Ser intel·ligent és saber resoldre un problema, a "No hay nada más tonto que un test de inteligencia", neuròleg, premi Príncep d'Astúries 2011, *La Vanguardia*, 5 de juliol del 2011, entrevista.

³ Howard Gardner, *La mente no escolarizada*, Barcelona: Paidós, 1993: 91.